

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Cím: *Az ószeresek kávéházában*

Forrás:

Új Nemzedék

Bp.
(Hely)

1921 VI 16
(Idő)

(Köt. v. füz.) (Oldal)

Osztályozás

Tárgy

640.24

Hely

"Keszler" kávéház

Idő

"1921"

Személy

Helyszám

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

Székesfővárosi háziyomda 1920

Az ószeresek kávéházában

A Teleki-tér és környéke — Panaszkodnak a házalók

— Az Új Nemzedék tudósítójától. —

A Teleki-téri Keszler-kávéház a pesti handlák kaszinója, találkozóhelye és mulatója. A tömött kis Teleki-téri lokálban öreg pesti handlák lármáznak, vitatkoznak a délutáni kávé mellett. Kávét meg zsemlyét fogyasztanak az öregek. A zsemlyét nagy gonddal, módszeresen aprítják a csempe bögrékbe. Madárfeji reszkető bácsik pipáznak hosszúszerű csibukokból és minden szíppantás után megszegik a falon függő tilalmat, hogy „a földre köpni tilos.”

Leginkább a dominó sportja dominál itt a máriás meg az ötvenfilléres lórum mellett. Szép, szabályos Z. E. meg F. betűk formájába téglázzák a fekete hátú dominókat, olyan elmélyedéssel, mintha aranyakat rakosgatnának a piszkos műmárványasztalokra. Németül diszkurálnak, de nem érteni őket, nem a Goethe nyelvét beszélik itt. A cvikker az orruk hegyén billeg és ezek felett a táncoló, huncut kis cvikkerek felett kandikálnak a világba a Keszler vendégek.

Itt mindenki ismeri egymást. A komoly és nagybajuszu pincér, aki a komoly elemet képviseli, nevének köszönti az újonnan érkezőket: jónapot Weisz bácsi... gun Tag herr Grosz... A fiatalabbak — leginkább környékbeli kocsisok — billiárdoznak és nagyokat kurjantanak, mintha mulatnának. De ezekkel nem törődnek az öregek. Lenézik a fiatalságot, amelyik még ma is kurjongat, pedig, hogy olyan rossz világ jár a Teleki-téri ószeresekre... Panaszkodnak. A publikum nem ad el, a nagy ószeresek nem vásárolnak.

— Százharminc koronát ígért egy férfi kabátért, — panaszolja egy a füle mellett is loknit viselő öreg. — Der ist ein Kommunist!

— rikácsolja nagydühösen. Allandóan kommunistának bélyegezve azt az ószerest, aki százharminc koronát ígért a férfikabátért.

Fenn a pultokon üres pezsgősüvegek, meg bádögüdrök buslakodnak; sohasem használják őket... A kasszában egy szőke és hervadt tündér csenget, ha egy-egy új vendég érkezik a Grand Café-ba. A terras persze üres. Még a Keszler vendégei sem szeretik a Teleki-téri levegőt... Néha, néha egy-egy asszony is betéved, kendős, ősz telekitéri néni, aki a férjét keresi a nagy füst, meg láрма között... Az egyik sarokban egy kövér, kékinges kocsis ül. Nyert a lórumon és most nagyon jó kedve van. Azt énekli hogy Debóra nem lakik a Ritz-szállóban... De senki sem törődik vele. Itt nem is hallani, ha valaki énekel...

Totyakos üreg ül az asztalomhoz.

— Talán van fiatal urnak valami eladó? — kezdi az ismerkedést.

— Nincs.

— Akkor pardon! — és a két tenyerét a fejére emeli, mintha védekezne.